

“LA INTERPRETACIÓ DESTACA PER UN APASSIONAMENT EN QUÈ VIRTUOSISME I POESIA VAN AGAFATS DE LA MÀ PER PROPORCIONAR-NOS UNA VERSIÓ CARREGADA D'INTENSITAT”

PIANO

IGNASI CAMBRA

Live in Barcelona

Obres de Grieg (*Suite Holberg, op. 40*) i Rachmàninov: *Preludis* (selecció). Solé Recordings, 2016.

Tenim l'oportunitat d'escoltar la primera gravació discogràfica del pianista Ignasi Cambra, un volum enregistrat al Palau de la Música Catalana durant un recital que suposava el seu retorn a Barcelona després d'una estada de vuit anys d'estudi als Estats Units. Deixeble, entre

d'altres, d'Attenelle, Toradze i Pressler, el talent d'aquest pianista ec ha fascinat per la seva infal·libilitat tècnica, per la seva musicalitat i per un altíssim nivell expressiu, essent considerat per Gergiev com “algú que pot parlar a través del piano”. La primera obra que inclou l'enregistrament és la *Suite Holberg* d'Edvard Grieg, una composició que com el propi pianista explica va conèixer mitjançant una audio-guia quan de petit visitava amb els seus pares el Museu del Louvre. Anys després en descobriria la versió per a piano i ara ens en transmet una lectura plena de sensibilitat i expressió, tot pouant en la música cortesana del XVIII que Grieg va plasmar en aquesta suite dedicada a l'humanista Ludwíg Holberg (1684-1754). Si el refinament destaca en aquesta interpretació, l'aprofundiment dins un romanticisme punyent i de sonoritats inconfusibles acompanya la seva versió de tres *Preludis* de Rachmàninov curosament escollits. Compositor que sempre acompanya les actuacions de Cambra, la interpretació destaca per un apassionament en què virtuosisme i poesia van agafats de la mà per proporcionar-nos una versió carregada d'intensitat. La pròpia tria de tres dels *Preludis* més bells de Rachmàninov –com són els números 10 i 12 de l'opus 32 i el fascinant número 7 de l'opus 23–, denota el bon gust amb què Ignasi Cambra revesteix les seves interpretacions amb uns programes curosament escollits. **Lluís Trullén**

+ PER A QUI VULGUI GAUDIR DEL TALENT D'UN DELS NOSTRES PIANISTES MÉS DESTACATS AL SERVEI DE GRIEG I RACHMÀNINOV.

CAMBRA

QUINTET
LA TRUITA**Franz Schubert**

Anne-Sophie Mutter, violí. Daniil Trifonov, piano. Hwayoon Lee, viola. Maximilian Hornung, violoncel. Roman Patkoló, contrabaix. Obres de Franz Schubert. *Deutsche Grammophon, 2017.*

El *Quintet en La major, op. 114, “la Truita”* de Franz Schubert és la peça central del

disc en què la discogràfica Deutsche Grammophon uneix dues de les seves principals estrelles, la violinista Anne-Sophie Mutter i el pianista Daniil Trifonov. El quintet el completen Hwayoon Lee a la viola, Maximilian Hornung al violoncel i Roman Patkoló al contrabaix. Si bé a l'inici de l'obra Mutter es mostra incontenible i eclipsa els seus companys, el conjunt sembla extreure de la seva energia desbordant el material de treball per construir una interpretació dominada pel contrast d'intensitats. Així passa en el primer moviment, en el qual el diàleg virtuós entre Mutter i Trifonov ens guia de manera exuberant a través d'un joc d'articulació i de pes fins a un món ric en matisos de color i intensitat. El quintet pren, en aquests moments, una dimensió enorme, gairebé orquestral, però sempre sap tornar al so cambrístic, en moviments flexibles amb els quals els seus membres s'uneixen i es separen. Tot i alguns excessos de Mutter, el quintet dona l'espai necessari a cadascun dels membres i mostra un fraseig de conjunt convincent. El disc es complementa amb el *Trio per a piano, violí i violoncel en Mi bemoll major* en un sol moviment, “Nocturn”, i dos arranjaments per a violí i piano de cançons de Schubert, *Ständchen* del cicle *Schwanengesang* i el conegudíssim *Ave Maria*, peça que Mutter té al seu repertori habitual de bisos. Amb aquestes tres obres baixem progressivament a un món més íntim, dins del qual descobrim un duo capaç de mostrar-nos la riquesa de l'obra de Schubert i fer-nos-la escoltar com mai abans ho havíem fet. **Miquel Gené**

+ RECOMANAT PER GAUDIR D'UNA TRUITA QUE COMBINA LA GRANDILOQUÈNCIA ORQUESTRAL I LA SUBTILESA CAMBRÍSTICA.